

Wonderlijke en geestige beelden van Paul de Reus

Paul de Reus: 'Wereld' (2007)

Beeldende kunst Paul de Reus – Wolkendeken. T/m 13 juni in Museum Jan Cunen, Molenstraat 65 in Oss. www.museumjancunen.nl

●●●●○

Door GIJSBERT VAN DER WAL

In het boek *The Hitchhiker's Guide To The Galaxy* van Douglas Adams komt de robot Marvin voor, die gebukt gaat onder *a brain the size of a planet*. Zoals wel meer beschrijvingen van Adams klinkt dat vanzelfsprekender dan het is. Want een brein zo groot als een planeet, wat moet je je daar bij voorstellen?

Op zijn tentoonstelling in Oss toont beeldhouwer en tekenaar Paul de Reus (1963) nu een beeld dat aan Adams' robot herinnert. Het hoofd van de staande figuur heeft – nou, niet de omvang, maar wel de vorm van een planeet. Een enorme bol, die eigenlijk te groot en te zwaar is om door het lijfje gedragen te worden. Neus, oren en ogen zijn er wel, maar je ziet ze pas in tweede instantie in de grijze massa rondrijven. Van dichtbij blijkt de bol ook complete pop-

petjes te bevatten, en ongetwijfeld gaat er nog veel meer in het hoofd om.

Paul de Reus verbeeldt zaken die – zeker in drie dimensies – haast niet te verbeelden zijn. Voetstappen die verdwijnen in de loop van de tijd, bijvoorbeeld. Een houten machine, die op een charmante manier zelfgeknutseld aandoet, stempelt steeds een houten voet op een lopende band met een dun laagje zand. Even verderop keert de band om en sijpelt het zand op een grote hoop. Een zandloper dus, waarin met het verstrijken van de tijd alle sporen oplossen.

In een ander beeld laat een wandelende vrouw voetafdrukken achter op de vloer, maar op de muur vóór haar komt haar ook een lang spoor van voetstappen tegemoet. Omdat de horizon op ooghoogte ligt, heeft De Reus de kleinste voetstappen, helemaal in de verte, ter hoogte van haar ogen op de muur geschilderd.

Alle beelden op de tentoonstelling *Wolkendeken* moesten te maken hebben met reizen, maar gelukkig is dat thema ruim opgevat.

Als een werk voeten, voetstappen of wolken bevatte, dan was dat al genoeg. Zo werd het toch vooral een representatief overzicht van de gave, geestige beelden die De Reus maakt. Hun betekenis is niet altijd meteen duidelijk, maar je komt er altijd uit door gewoon goed te kijken. Meer tekst dan hun titel hebben ze niet nodig.

Kenmerkend is verder dat De Reus zware onderwerpen – moord, honger en armoede passen de revue – op een aantrekkelijke, lichtvoetige manier in beeld brengt. Bij een beeldje van een vrouw die, tot haar middel in het water, een miskraam heeft gekregen, gaat je aandacht allereerst uit naar haar kolossale benen, vergroot door de breking van het licht in het water. Welke kunstenaar maakt nu zoiets: een driedimensionaal, stevig beeld van een optisch effect?

Wolkendeken biedt een kijkje in het hoofd van Paul de Reus. Een hoofd vol wonderlijke beelden en originele ideeën. Een wereld op zich. Welhaast *a brain the size of a planet*.